

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 254. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889643025504/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

— Nej — for se, Banevogterens Kone, hun er jo gammel, og saa kunde det jo være, hun vilde i Jorden en Dag, og saa kunde hun da passende faa den Plads her!

— Ja vist saa! Men hvem ligger da der?

Den gamle Herre pegede frem for sig.

— Der? — det er Datteren til Ole Jørgens Svigerinde.

— Nej, — her staar paa Kortet Jens Persen!

— Ja, — nej, — han kom op, da hun kom ned!

Saa fik den gamle Kirkecjer Øje paa de to Børn.

— Sikke to! smilede han, — hvad sidder I her efter? Og saa strøg han Drengen over Kinden og Pigen over Haaret.

— Hvem er det? spurgte han Graveren.

Graveren foldede begge Hænder over sin Stok og hvilede paa den, men saa hen over Gravene, som var han ikke optaget af andet end i Embeds Mødter at skaffe Anders Madsen et Hvilested.

— Det er Blikkenslagerens Dreng og Træskolarses Signe! sagde han.

Den gamle Kirkecjer havde allerede glemt sit Spørgsmaal og hørte ikke Svaret.

— Ja, her kan han altsaa ikke være! sagde han og vilde til at gaa videre.

Men saa vendte han sig, inden han gik, om imod Drengen.

— Hør, mens jeg husker det, min Dreng, sig til din Fa'r, at nu maa vi snart have den Mælkejunge! — i Eftermiddag! — den skal jo blot foddess!

Graveren rettede sig pludselig og gloede paa Drengen.

— Har du hørt det, Asmadæus, hvad Jægermesteren siger?

Men i det samme gik Jægermesteren, og Graveren maatte følge.

Asmadæus havde hørt det; baade han og Signe havde hørt det.

— Nu maa vi ned med den! sagde hun.